

Gamebook

PRAVIDLA:

- VŠICHNI ZAČÍNÁTE U PŘÍBĚHU Č. 1
- U KAŽDÉHO PŘÍBĚHU, KDE SE NACHÁZÍ ÚKOL, SPLŇTE A VYFOŤTE SE U NĚJ
- NĚKTERÉ PŘÍBĚHY JSOU POUZE VÝPLŇOVÉ, A TEDY BEZ ÚKOLU
- PŘI ZVOLENÍ SVÉ CESTY, SE NEVRACÍTE ZPĚT I KDYŽ SE VÁM PŘÍBĚH ČI ÚKOL NELÍBÍ
- CELÝ PŘÍBĚH (TEDY I VÝPRAVU) LZE PROJÍT NA JEDNOM MÍSTĚ (NAPŘ. ZAHRADA) NEBO SE VYDÁTE DO PŘÍRODY A TŘEBA PO URČITÝCH ČASOVÝCH INTERVALECH SI BUDETE PŘÍBĚH ČÍST A PLNIT JEDNOTLIVÉ ÚKOLY

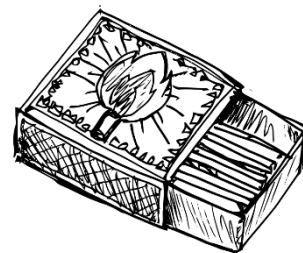
Tajemný ostrov

1

Probudili jste se na opuštěném ostrově, nepamatujete si, jak jste se sem dostali. Jediné, co u sebe máte je krabička od sirek. Nikde nikdo a vy netušíte, jak se odtud dostat. Do očí vám září slunce, nebe bez jediného mráčku. Nedaleko slyšíte křik racků a šumění vln. Z opačné strany, z hloubi džungle, se ozývá tajemné dunění. Zdá se, že jste spali dlouho a máte ztuhlé končetiny. **Udělejte si 30 angličáků na protažení.**

Hezky jste se protáhli a jste připraveni k prozkoumávání. Kudy ale půjdete?

Rozhodněte se, zda se vypravíte doleva směrem k pláži (2), nebo do hluboké džungle (3).

2

Pod nohama vám šustí tráva a po pár krocích se vám boty zaboří do hřejivého písku. Dorazili jste bez problému na širokou pláž. Kam jen oko dohlédne, nikde nic, ani živáčka, či stopa po civilizaci. To jste nečekali a zklamalo vás to, nedaleko vás šumí moře a vy se sklesle usadíte do písku. Přemítáte nad tím, jak se odtud asi dostanete a najednou vám padne do oka cosi lesklého. Nadšeně vyrazíte k tomu a zjistíte, že je to střepek ze zrcadla! Někde na blízku přeci musí někdo být: **Vyšlete morseovkou krátkou zprávu, kdo jste, kde jste a že potřebujete zachránit.**

Vaši zprávu jste několikrát zopakovali, ale záchrana nepřichází. Jen racci se dál vznášejí nad Vaší hlavou a možná je to tím, že jste podráždění, ale jejich skřehotání se čím dál tím víc podobá výsměchu.

Tady na téhle pláži stejně nic není: Vráťte se do džungle a zkusíte štěstí tam (3) nebo budete pokračovat podél pobřeží a zkusíte najít pomoc (4)?

3

Nakonec jste se tedy vypravili do hluboké džungle. Slunce už vás nepálí a stín stromů je příjemným osvěžením. Prodíráte se zarostlým houštím a míváte mnoho nádherných rozkvetlých rostlin. Když už se Vám cesta zdá poměrně dlouhá a dunění mírně zesílilo, zakopnete o kořen vysokého stromu. To byl ale elegantní pád, naneštěstí pro vás skončil nepříjemně, brní vám celý kotník. **Ulevte mu a dalších 100 metrů skákejte skrz džungli po 1 noze.** Žádné vážné zranění to však nebylo a noha už je v pořádku. Dorazili jste na mýtinu, ze které vedou dvě drobné stezky. Ta více prošlapaná směřuje vpravo a zdá se, že dunění je tím směrem hlasitější. Méně schůdná stezka na opačné straně, vedoucí vlevo, vede do ticha. Dáte přednost tichu vlevo (5) nebo tajemnému dunění vpravo (6).

4

Plahočíte se po pláži a slunce vás pálí na kůži, začínáte mít pomalu žízeň. Písek se vám dostává do bot a tahle cesta je fakt nepříjemná. Kupodivu, však racci zmizeli a společnost vám dělá jenom šumění mořských vln. Je vám poměrně horko, takže zamíříte k okraji džungle, vstříc chladivému stínu. Už jste téměř u něj, když v tom se ozve hlasité zapraskání, písek pod vašimi nohama zmizí a je tma. Když se rozkoukáte, zjistíte, že jste na dně jakési pasti na zvěř. Sedíte mezi větvemi a listím, které zakrývaly vršek díry a napadne vás, jak se dostat ven! **Z klacků a přírodnin si na zemi postavte "žebřík" a vyskákejte ven. (Lze si postavit i skákacího panáka a "vyskákat" z díry ven.)** Tahle pláž už vás vážně nebaví a vyrazíte směrem do džungle (3), nebo jí zkusíte dát ještě jednu šanci a pokračovat dál. (12)

5

S každým vaším krokem se dostáváte hlouběji a hlouběji do džungle, kolem vás je slyšet už jen občasné šelestí listů. To ticho působí zvláště znepokojivě, kam se asi poděla všechna zvířata, která tu normálně dělala hluk? Z vašeho rozjímání vás vyruší pohled na ohromný strom před vámi. Jeho široký kmen se rozděluje na dvě části a z dálky připomíná obří prak. Příjemným překvapením pro vás je malý keřík jahod, který se nachází skryt ve stínu jeho kmenu. **Posilněte se a dejte si menší svačinku.** Při vašem odpočinku jste se zadívali hluboko do džungle a skrze křoví před sebou vlevo zahlédli pláž. Že by vás tam osud přeci jen chtěl zavést? Jdete ji prozkoumat (9). Na druhou stranu, do džungle jste se vydali z nějakého důvodu, pokračujete proto po své stezce. (7)

6

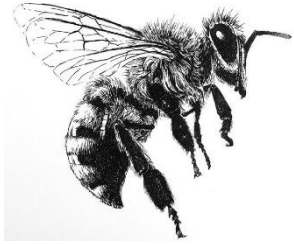
Vaše zvědavost převládla a kráčíte směrem odkud se ozývá pravidelné dunění. Už takhle jste se pohybovali džunglí opatrně, ale představa, že netušíte, co ten zvuk vydává, vás donutila našlapovat ještě opatrněji. Bojíte se, že na vás odněkud vyskočí nějaká příšera, hlídejte si záda. **Jděte přibližně 100 metrů vaší cesty pozadu**, ale opatrně, nebezpečí může číhat na každém kroku! Po chvíli, kdy napjatě sledujete své okolí vás ten nepříjemný pocit strachu opustí. To jediné, co jste zahlédli, byl párek papoušků a tři motýli, a tak si s nově nabitým klidem a odhodláním kráčíte dál. Najednou se přes stezku objeví spadlý kmen, jeho kůra je porostlá nazelenalým kapradím, které je jemné na dotek. Už už se jej chystáte přeskočit, když v tom spatříte nedaleko před sebou pohyb. Je to skupina děsivě vyhlížejících divochů. To jsou přeci taky lidi, ty by nikomu neublížili, v klidu si to k nim nakráčíte. (10)

Všechny instinkty vám zvoní jako na poplach a vy se rozhodnete utéct zpět směrem do ticha. (5)

I když se vám ty divoši nezdají, přeci jen vás zajímají, zkusíte se kolem nich proplížit. (11)

7

Poté co jste se posilnili, vyrážíte na stezku s úsměvem. Minuty a vzdálenost ubíhají, a vy se najednou nemůžete zbavit toho nepříjemného pocitu nejistoty. Přeběhne vám mráz po zádech, ale pokračujete dál po stezce. Moc příjemná tedy není, nohy se vám, co chvíli, zamotávají do šlahounů. Z jednoho opravdu silného se pokoušíte hrubou silou vyprostit, když v tom vás vyruší zvuk. Není zpočátku nijak hlasitý a vy netušíte, co jej vydává nebo co je vlastně zač. Po vašem dalším šklubnutí šlahounem se osvobodíte, spolu s ním však daný zvuk získá mnohonásobně na síle. Bzučení. Kousek od vašich nohou se ozývá hlasité bzučení. Zpanikaříte a zaběhnete do hustého křoví a bzučení se rychle přibližuje!

Vymotejte se z keře vyluštěním přiložené spojovačky.

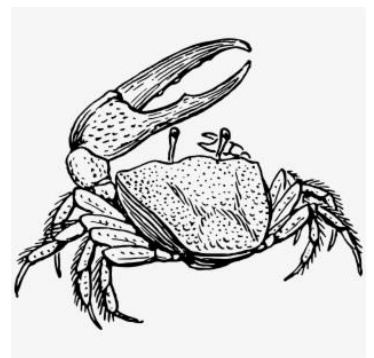
Tak to tedy ne, raději dunění nežli bzučení, vrátíte se na křižovatku a vyrazíte na druhou stranu. (6) Sice otřesení nepříjemným setkáním, přesto odhodlaní, pokračujete po stezce dál. (15)

8

Jejich pohostinnost na vás působí příjemně, všichni se k vám chovají přátelsky a nabízejí vám samé dobroty. I přesto, jak divoce vypadají, jsou opravdu přátelští, a i když jejich jazyku nerozumíte, zvládnete s nimi pár věcí vyjednat. Když už to nejméně čekáte, připlíží se k vám skupina malých dětí. Dlouhé, neupravené vlasy jim splývají po zádech, když kolem vás nadšeně poskakují. Zřejmě se vám snaží něco ukázat, když se vypravíte s nimi k okraji vesnice, objevíte drobné ozdoby vytvořené z přírodnin. **Spřátelte se s dětmi a mezi jejich výtvary přidejte i váš domeček pro kouzelné lesní tvory.** Kolem vašeho výtvaru se seběhl dav a všichni jej obdivují. Najednou se nálada ve skupině prudce změní, někdo zakřičí jakési slovo, kterému nerozumíte. Ve vteřině je celá skupina na nohou a mizí do bezpečí jejich obydlí, vy nestihnete zareagovat a najednou ho spatříte. V houští před vámi stojí mohutný tygr. Jeho černé pruhy lemují jeho svalnaté tělo, když se pomalým krokem vydá vaším směrem. Tak a co teď? Máte dvě varianty, můžete mu zkusit utéct (15), nebo se s ním pokusíte bojovat. (19)

9

Tahle pláž přeci musí něco skrývat! Někde na ní musí být nějaká známka civilizace! Pokračujete svojí cestou dál a pohledem prohledáváte pláž pod svými nohami. Zlatavý písek, všude samý písek a nic jiného, sem tam nějaká větvička nebo list, ale žádný odpadek. Žádná známka po dalších lidských návštěvnících téhle pláže. Najednou před vámi z písku začne vystupovat čím dál tím víc kamení a zem pod vámi se změní na skalnaté pobřeží. Různá drobná jezírka, ve kterých se zachytila voda z přílivu, se lesknou. Jedno těsně před vámi je osídlené obrovským krabem, kterému se nelíbí, že rušíte jeho spánek. Každý přeci ví, že rak je rychlejší, než krab! **Utečte mu a jděte dalších 50 metrů jako raci.** Vaše rychlost vás zachránila před jeho štiplavými klepety a můžete v klidu vydechnout. Co to? Máte husí kůži, jako kdyby vás někdo sledoval. Honem odtud pryč, třeba je to další krab! Zmizte z těchto skalisek pryč. (26)

10

Co nejhoršího by se asi tak mohlo stát, že? A tak se vynoříte ze svého úkrytu zpoza kmene a mrštně se přes něj přehoupnete. Když dopadnete ozve se hlasité zapraskání, zdá se, že tam byla nějaká suchá větev. Ten nenadálý zvuk přiláká tři páry očí, které se nyní rozhlíží vaším směrem. Zatím nevypadají nepřátelsky, tak se vydáte blíž, se zvedlou rukou na pozdrav. Ti tvorové vás pozorují s vytřeštěnými očima nehnutě jako kamenné sochy. Když se dostanete téměř k nim, všimnete si, že za nimi je les o něco hustší, ale i tak zvládnete zahlédnout stoupající kouř. Jejich z kožešin vyrobené oblečení vypadá poměrně ošuntěle a nepohodlně, tváře mají zarostlé a vlasy plné větviček, úplní divoši! Teprve když už jste téměř u nich, všimnete si zašpičatělých kopí a klacků, které má každý u pasu. Tři divoši si mezi sebou začnou hrdebními zvuky něco domlouvat. Ten největší z nich při tom vypadá extrémně rozzuřeně a namíří na vás své kopí. Chtělo by je to přesvědčit, že nejste nepřítel! **Zkuste jim zazpívat písničku**

a zatančit mírový taneček. Zdá se, že jste na ně udělali dobrý dojem! Jeden z nich se k vám dokonce přidal a najednou vám nabízí ať jdete s nimi.

Teď už se přeci nemůže nic pokazit, s jídlem by si nehráli! Následujete je proto nadšeně do jejich vesnice (13) Možná se jim moje tančení líbilo, ale o bližší kontakt s nimi netoužím, využijete chvíle jejich nepozornosti a zmizíte do hloubi lesa. (14)

11

Na vás si jen tak nepřijdou! Využijete vaši dokonalou skryš za spadlým kmenem a začnete se nenápadně plazit podrostem. Ruce se vám zarývají do chladné hlíny, to, že se ušpiníte, ale v tuhle chvíli opravdu neřešíte. Naštěstí tu všude roste spousta vysokého kapradí, travin a hustých keřů. Část cesty do bezpečí už máte za sebou, když se neopatrně poposunete a zavadíte při tom o suchý keř. Ten se celý roztřepe, zašustí a pozornost lidojedů se obrátí vaším směrem! **Splyňte s přírodou, využijte k tomu věci ve vašem okolí.** Celou dobu napjatě ležíte a ani nedutáte, naštěstí po chvíli, která se vám zdála neskutečně dlouhá, proletí okolo malý modrý ptáček. Jeho přítomnost rozptýlí divochy a ti se vaším směrem už ani nepodívají. To máte ale štěstí! Můžete se nepozorovaně vypravit do hloubi lesa. (14)

12

To máte ale tuhý kořínek, vydáváte se dále po sluncem zalité pláži. Hřejivé paprsky dopadají na vaši kůži a vy si chvíli připadáte jako na dovolené. Kdo by to byl řekl, jak krásný nakonec tenhle nedobrovolný pobyt na ostrově může být! Když si představíte lehátka, vypadá ta pláž skoro jako vystřižená z reklamy na cestovní kancelář. Dokonce zahlédnete i skupinu krásně vzrostlých palm. Hbitě se k nim vypravíte a zkoumáte ty tři vysoké stromy. A přeci jen bylo vaše tušení správné, jsou to palmy kokosové. Na okamžik se usadíte, když vtom vedle vás přistane kokosový ořech, roztrhne se o osamělý kámen a vám se naskytne příležitost. **Posilněte a dejte si drobnou svačinu.** Když se úspěšně posilníte zahlédnete nedaleko břehu cosi lesklého plavat. Půjdete to prozkoumat (25), nebo radši zůstanete na břehu v bezpečí souše (9)

13

Když se konečně dostanete do vesnice, tak zjistíte, co bylo zdrojem toho tajemného dunění! Kolem polorozpadlých hliněných chýší stojí dva obrovské bubny. U každého z nich stojí dvojice divochů a střídavě do nich tluče silnými paličkami. To dunění se vám rozeznívá v celém těle a máte pocit, jako by se vám roztřáslly kosti. Předstoupí před vás statný muž se zdobenou čelenkou, pravděpodobně náčelník, a vůbec se netváří přívětivě. U něj taneček asi nezabere, tady bude potřeba je učarovat něčím jiným. Náčelník na vás se zavrčením ukáže a vy si najednou vybavíte krabičku sirek, které máte u sebe. Tihle divoši pravděpodobně neznají oheň! Předvedte jim, co všechno s ohněm dokážete. **Zapalte svíčku a s ní v dlaních udělejte 10 dřepů, aniž by vám zhasla.** Tenhle trik zdá se zafungoval, protože většina obyvatel vesnice se vám nyní klaní. Sám náčelník uznale pokýval hlavou a usmál se na vás. Najednou zjistíte, že oheň znají, protože vás všichni pobízejí, abyste se k nim připojili u ohniště, nad kterým se cosi neidentifikovatelného opéká. Chcete zůstat v tábořišti a posvačit s divochy (8) nebo vás jejich společnost znervózňuje a raději zamíříte pryč do džungle. (15)

14

Když už jste se dostali dostatečně daleko a jste si jistí, že vás ti divoši nesledují, oddechnete si a na chvíli se posadíte. Žádné zvuky prodírajících se divochů se neozývají, jediná věc rušící ticho džungle je jakési šumění. Kousek od vašich nohou si to kamsi štráduje velký černý brouk a všimnete si stopy v prachu, kterou za sebou nechává. Tenhle malý brouk vás přivede k zajímavé myšlence, tenhle les vám začíná pomalu splývat. Všude je to samý kmen, keř, kapradí, liána a pořád dokola, čert, aby se tu vyznal. Co když se ztratíte a znovu zamíříte směrem k divochům? To tedy ne, takové setkání již opakovat nechcete, s novou vlnou energie se zvednete na nohy a dáte se do díla. **Pomocí přírodnin si vytvořte značku na zemi, která vás před těmi divochy bude varovat.** Kdybyste se tudy náhodou vraceli, nebo se tudy potuloval někdo další, tak vaše značka včas připomene, že tam hrozí nebezpečí. Po chvíli práce jste se svým dílem spokojeni. Pak si uvědomíte, že to šumění musí být voda! Vypravíte se proto skrze houšti jejím směrem, (15) nebo chcete zkusit štěstí jinde a půjdete dál po cestě, která se rozkládá napravo. (16)

15

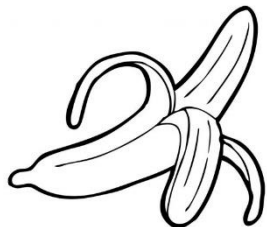
Panejo, to, co tady z dálky šumí, musí být určitě voda. Chvíli se zmateně motáte v houšti, ale slyšíte, jak je voda čím dál tím hlasitější, už musíte být blízko! Naposledy odhrnete pichlavou větev a před vámi se rozprostře výhled na nádherný vodopád. Vzhlednete vzhůru, dlouhé provazce vody se řítí ze skály dolů a na vás dopadají zbloudilé kapky. Opatrně přistoupíte a užíváte si osvěžení v horkém dni, voda se nepřetržitě valí a hučení neustává ani na

okamžik. Rozhlížíte se po okolí a všimnete si úzké trhliny ve skále, co by v ní asi mohlo být? Opatrně projdete kolem vodopádu, vaše předtucha byla správná, trhlina pokračuje hlouběji do skály. U vstupu zahlédnete suchou větev a starý kus látky, vytvoříte si tak pochodeň a pomocí sirek, které máte, ji zapálíte. **Zapalte svíčku a pokuste se s ní v ruce dojit, co nejdále dokážete, bez toho, aby vám zhasla.** Po pár metrech se skála začíná rozšiřovat a vy už si nemusíte dávat pozor na hlavu. Slabá zář plamene odhalí hromadu něčeho, z téhle vzdálenosti neidentifikovatelného, co nevypadá dvakrát lákavě.

Zajímá vás, co by se to tam asi tak mohlo válet a jdete to prozkoumat. (20)

Dáváte přednost opatrnosti a rozhodnete se pokračovat dál. (21)

16

Tak takhle schůdnou cestu jste tu opravdu nečekali, to se vám najednou prohledává celý ostrov rychleji. Nad hlavou skrze koruny stromů prosvítá slunce a vy vidíte, že už se začíná pomalu, ale jistě sklánět k obzoru. Tady venku opravdu spát nehodláte, pomyslíte si a přidáte do kroku. Únava vás však zanedlouho dostihne, vážně se to támhle v křoví mihnul tygr? To bude určitě jen z hladu. V břiše už vám začíná pěkně kručet, ale naštěstí narazíte na banánovník! **Na chvíli si dejte přestávku a něco malého posvačte.** To by vám mělo doplnit síly. Po dalším úseku cesty najednou prudce zabočíte doprava a před vámi se otevře náramná scenérie s výhledem na obrovskou horu. Není zase tak strmá, aby se na ní nedalo vystoupat, ale dostatečně vysoká abyste z ní viděli na celý ostrov.

Proč někam lézt, když můžeme dál hledat tady, pokračujte po cestě. (32)

Určitě si chcete celý ostrov prohlédnout, třeba objevíte známky civilizace, rozhodnete se proto vylézt na horu. (18)

17

Po nějaké době jste se dostali na schůdnou cestu a plní nadšení kráčíte dál, tady přece někdo už musí být! Na obloze se pomalu objevují první hvězdy a slunce se sklání nad obzorem. Možná je to únavou, možná přicházejícím šerem, ale skrze stromy vidíte jakási světla. Teď už po cestě rovnou běžíte a snažíte se ke světlům dostat co nejrychleji, na vysušené cestě za vámi zůstává jen zvířený prach. Světla už jsou opravdu blízko, co by kamenem dohodil. Celodenní šumění lesa a jeho ticho je prolomené tlumenými hlasy, které mezi sebou o něčem rokují. Na vteřinu vámi proběhnou obavy a zastavíte se. Opravdu vám pomohou, nebo vás oloupí a zamordují, nezbyvá než to zjistit! Narovnáte se a pokusíte se upravit, chcete udělat dobrý první dojem, i když po celém dni v divoké džungli to nejspíše moc nepůjde. Vykročíte z křoví a vstoupíte do kuželu světla dopadajícího z lampy přivázané ke stromu, hlasy okamžitě utichnou. Čtyři páry vytřeštěných očí si vás měří od paty až po špičku nosu. Zvednete ruce do mírového gesta a po chvílce začnete vysvětlovat svou situaci. **Pokuste se pomocí pantomimy předat svým společníkům slova: Trosečník/Sopka/Pirát.** Pomocí rukou, posunků a pár mezinárodních slov předáte svůj příběh a ti cizinci vás přijmou. V táboře mají hliněné domy, ale i moderní plátěné stany a uprostřed toho všeho hoří oheň. Posadí vás k němu a po chvílce příběhne usměvavá žena mluvící vaším jazykem. Zjistíte, že patří ke skupině vědců, která využívá pohostinnost místního kmene, zkoumají zde počty divokých šimpanzů. Už se blíží k průlomovému objevu, který se týká-ani nerozumíte čeho. Žena mluví nadšeně a popisuje vám složité vědecké pojmy a vy se jen zdvořile usmíváte. Již je šero a vy si zívnete a zahledíte se do plamenů. Z vašeho rozhovoru jste zjistili, že zítra na tento ostrov dorazí zásobovací loď. Mezitím vám bude poskytnut přístřešek, teplé jídlo a zmíněná loď vás odveze do civilizace. Tomu říkáte záchrana, na lodi se vzorky šimpanzích bobků.

18

Přeci z té hory musí být něco důležitého vidět, když už nic, tak alespoň zjistíte, jak velký ten ostrov vlastně je. Tyto a mnohé další myšlenky Vám proudí hlavou, když stoupáte po úpatí hory, vzhůru až na starou kamennou cestu. Musíte si dávat dobrý pozor, spousta kamenů je uvolněná a chvílka nepozornosti by vás mohla stát draho. Opatrně našlapujete a v drsném terénu se posouváte dál a dál až k samotnému vrcholu. Na něm se před vámi rozevře výhled jako z pohádky, pod vámi neprostupná zeleň, kam až oko dohlédne, ohraničená zlatým pískem a plynule přecházející do tmavě modrých hlubin oceánu. Stojíte na vrcholku, užíváte si to dechberoucí podívanou a plíce se vám plní čerstvým horským vzduchem. **Zkuste se na chvíli zastavit a obdivovat krásu přírody a její skryté poklady. (Vyfoťte se s krásou přírody, na kterou narazíte – hezký výhled, květina atd.)** Snažíte se získat lepší výhled, a tak o krok ustoupíte, škobrtnete při tom však o výběžek v hoře a spadnete na všechny čtyři. Leknutím zavřete oči a když je pootevřete zjistíte, že hledíte do šílené hlubiny. To, na čem stojíte, není jen tak obyčejná hora, je to prastará sopka a vy právě hledíte do jejího kráteru, dno téměř v nedohlednu. Slunce už se sklání a stíny tak vytváří podél okraje kráteru nádhernou hru stínů. Všelijaké tvary pomocí vaší představivosti ožívají a vy si užíváte tu kouzelnou podívanou. Vstanete a letmo pohlédnete na zbytek ostrova. Z vašeho rozjímání se rychle proberete, ve chvíli, kdy koutkem oka zahlédnete střechu budovy. Rychle si protřete oči a prohlédnete si údolí pod vámi ještě jednou. Opravdu je to tak! Civilizace! Váš smích se rozezní nad kráterem a z jeho dna vám přichází v odpovědi smějící se ozvěna. Zapamatujete si směr, kde budovy stojí a vyrazíte na cestu k nim. (17)

19

Nehodláte se jen tak lehce nechat sežrat! Rozhlédnete se po svém okolí, srdce vám prudce buší v hrudi. Zoufalé výkřiky divochů utichají a domky zavírají své provizorní dveře. Těsně u vašich nohou leží hromada kamení, pojďme tu přerostlou kočku zahnat. Posbíráte sadu kamení a protáhnete si ruku. **Nasbírejte buď 5 kamenů nebo šišek a ze vzdálenosti 5 metrů se pokuste trefit alespoň 3x strom.** Vaše muška byla v tomto případě přesná. Tygr dostal zásah přímo do svého chlupatého čumáku a s kňučením mizí v hloubi džungle. Nechcete vyděšené divochy znervózňovat, a tak se s rychlým mávnutím na rozloučenou vytratíte v lese. Nedaleko vesnice narazíte na mýtinu a stezku, dělíci se na dvě. Můžete se buď vypravit kamsi doleva, kde skrze stromy rozpoznáte mořskou hladinu (28) nebo pokračovat směrem k obrovské hoře, tyčící se nad vámi (17).

20

Zvědavost vám nedala a opatrně se přibližujete k mechům porostlé stěně. V celé jeskyni je hrobové ticho, jediné, co je slyšet, jsou vaše kroky a v dálce tichounké šumění vodopádu. Nyní stojíte těsně nad tajemnou hromadou a opatrně se skláníte. Pořád vám není jasné, co přesně to je, rozeznáte všemožně prolezlou kožešinu, větve a – kosti. Zdá se, že to byl, nebo stále je, pelech nějakého zvířete. Už už se chystáte opatrně odejít, když vtom se u vašich nohou něco zaleskne. Prsty prozkoumáte prach a narazíte na řetízek, zatáhnete a ve vaší dlani leží přívěšek. Vlivem živlů poničený a poškrábaný, ale i tak se vám podaří rozpoznat koně stojícího na zadních. Chvilku přemýšlíte, komu asi patřil a co ten přívěšek znamená, pak jej uložíte do kapsy a pokračujete dál do jeskyně. (21)

21

Probouzí se ve vás dobrodruh a pokračujete dále tajemnou chodbou. Čím dál se dostáváte, tím slabší jsou zvuky džungle a šumění vodopádu, až se dostanete tak hluboko, že se kolem vás rozprostírá ticho. Tiše našlapujete a natahujete uši, ale nic kromě vašich kroků se úzkou chodbou neozývá. Pokračujete proto klidně dál a záře vaší pochodně ozařuje stěny chodby, kterou procházíte, stěny, které jsou na dotek studené. Sem do hlubin jeskyně již totiž horko tropického dne nedosáhne a vám zimou naskočí husí kůže. Když už vás jednotvárnost chodby přestane bavit, rozprostře se před vámi najednou větší jeskyně. Rozhlédnete se a zjistíte, že jste na křižovatce. Před vámi se do skály zavrtávají tři tunely. Kudy ale máte jít? Chodba vlevo má u vstupu vyryté jakési symboly připomínající slunce, ta uprostřed má stěny porostlé zeleným lišejníkem a u poslední cesty vpravo jste objevily modré krystaly vystupující ze stěn. Někde tu přeci musí být naznačeno, která cesta je správná. **Vyluštěte přiloženou spojovačku** a vydejte se správnou cestou.

Podle vás je správná chodba ta vlevo (22)

Přímo za nosem, to musí být určitě správně. (23)

Ta cesta vpravo vám připadá jako jediná správná varianta. (24)

22

Jdete sebevědomě levou chodbou, minete vyryté symboly slunce a pokračujete do temnoty. Pokračujete a nikde žádná překážka, tohle bude hračka, pomyslíte si a vteřinu na to zpanikaříte. Něco do vás narazilo a pošimralo vás na obličej, fuj to byl šok, málem jste se dali na útěk. Naštěstí to byla jenom nějaká pořádná pavučina, než ze sebe stihnete smést poslední útržky, objeví se v dálce světlo. Když k němu nadšeně doběhnete a zodpovědně uhasíte pochodně, zjistíte, že jste u východu z jeskyně. Pravděpodobně na druhé straně hory, skrze kterou jste prošli. Slunce vás oslepuje, takže si nevšimnete knihy, o kterou zakopnete. Sice zaprášená, ale jinak neponičená kniha je nadepsaná zlatými iniciály M.Š. Začnete přemýšlet, komu asi patřila a jaký osud postihl jejího majitele. Odhodláte se ji otevřít a začnete naškrábané písmo luštit: *Deník kapitána Šedovouse. Den 26. Již je to tak dlouho, co se pokoušíme najít tajemný přívěšek, mnoho mých dobrých mužů padlo. Ach ty odporné bestie téhle džungle, kéž nás nechají na pokoji... a proč já se tolik snažím? Přeci pro věčný život! Neb legenda praví, že ten, kdo přívěšek s mocným ořem na krku nosí, on samotný posmrtný život nikdy neokusí! Mnohem raději bych se však, ale vrátil k naší lodi, která kotví na západním pobřeží. Ti, jež nás v zeleném údolí hostí jsou přátelští, ale jejich zvykům nerozumím a nelíbí se mi -*

Dál deník nepokračoval, poslední stránka byla vytržená a zbylé zely prázdností. S bušícím srdcem sledujete prázdné stránky a v hlavě vám hučí tyto slova: severní pláž a zelené údolí. Na kterém z těch míst najdete záchranu? Třeba Šedovous a jeho muži odpluli a žádná loď tam nebude, anebo ti lidé z údolí vůbec nejsou přátelští.

Západní pláž je podle vás nejlepší možnost, jak se odtud dostat! (28)

Přeci jen se celou dobu snažíte najít pomoc, tak snad v údolí někdo bude. (17)

plachta se po chvíli vzdouvá a plní větrem. Teď už jen prozkoumat zbytek lodi. Chcete se vypravit na příď (29) nebo rovnou prozkoumat to nejdůležitější v podpalubí (30)

29

Lod se s vámi pohupuje a vy si s doprovodným vrzáním razíte cestu na příď. Na palubě jsou všude rozházené různé sudy a bedny, většina z nich se zdá být prázdná a nezajímavá. Když ale dorazíte ke zdobenému zábradlí, teď už mírně porostlému mechem, narazíte na bednu, ve které září bílý papír. Vytáhnete jej, vypadá to jako odněkud vytržená stránka, pokoušíte se vyluštit text. Podle písma je jasné, že ten, kdo to psal, musel být rozrušený:

... jak se k nám tady chovají. Snažím držet si svou mysl čistou a jasnou, ale když ono už je to tak dlouhé. Strávil jsem svá nejlepší léta, tou šílenou honbou za pokladem, který nejspíš nikdy nespátřím. Kéž ten, kdo toto čte, zví: Že jen blázen by se vydal v mých stopách a hledal ten zpropadený přívěšek. Prošel jsem snad každý metr tohoto ostrova a jeho šumící srdce nenašel. Snad naposledy se o to dnes poku- tam se text stává pro vás již naprosto nečitelný. Jaký blázen to psal, pomyslíte si a vyrazíte do podpalubí. (30)

30

Rozvrzané schody vám skřípou na pozdrav, když scházíte dolů do tajemného podpalubí. V prostorech je šero a vy sotva vidíte před sebe. To bude ještě zajímavé, pomyslíte si a pousmějete se, když ze shora uslyšíte šustění látky. Plachta už se plní větrem a každou chvíli budete moci z tohoto ostrova zmizet. Naneštěstí se však v podpalubí usídlilo asi tisíc pavouků a vy právě skončili v jejich pavučině. Zalepila vám oči a vy se teď musíte orientovat bez nich. **Zavažte si oči a pokuste se takto ujít část cesty (Běžte tak daleko, jak je vám to komfortní a nebojte se využít podpory vašich společníků).** Podařilo se vám vymotat se i se zalepenýma očima ven. Protřete si je a zjistíte, že jste pokrytí pavučinami, krátce se oklepete, očistíte a nyní před vámi stojí rozhodnutí. Chcete z tohoto ostrova co nejrychleji pryč (31), nebo vás to, co jste cestou prozkoumali, zaujalo natolik, že i za cenu prodloužení vašeho pobytu si přejete odhalit jeho tajemství. (15)

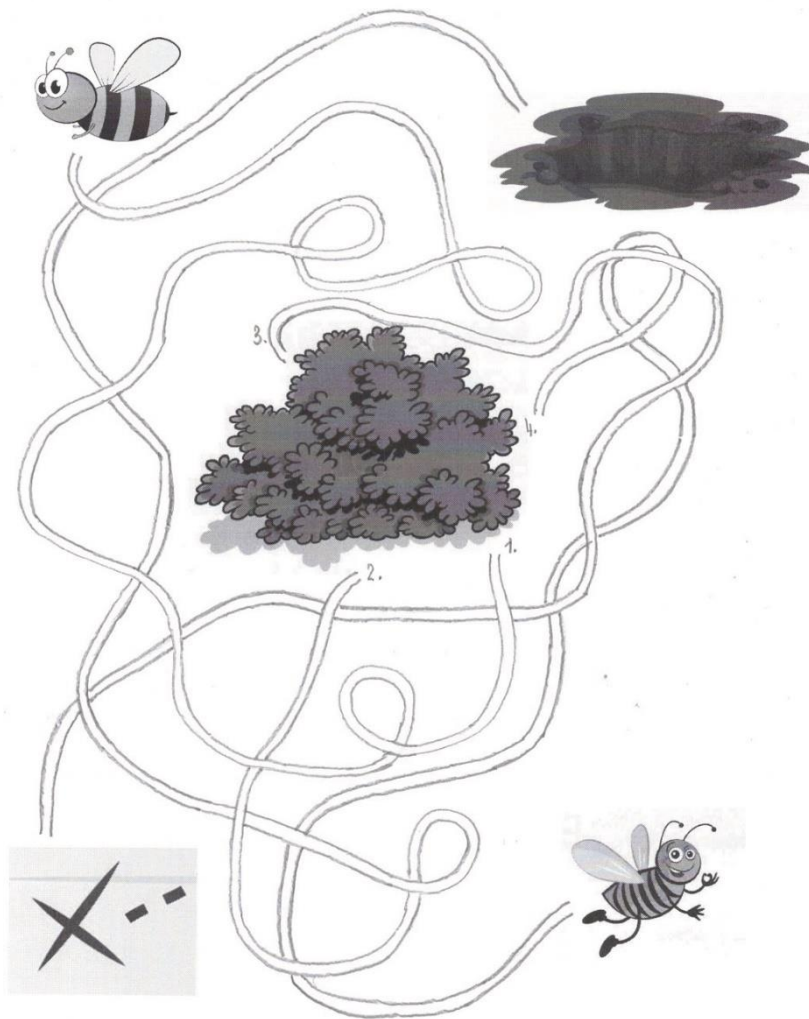
31

Už jste na tomto ostrově byli déle, než je nutné a s radostí se z něj vypravíte pryč. Přes všechno napětí, které jste chvílemi pocítili a nepříjemné setkání, pro vás byl tento den opravdu kouzelným zážitkem. Slunce, které se kloní nad moře a jeho oranžová záře se zrcadlí ve vlnách, vám svítí do očí a hřeje vás na kůži. Na krátký okamžik se zastavíte a jen si užíváte tu chvíli. Kocháte se tou nádherou a přejete si ji uchovat navždycky. **Zkuste se na chvíli zastavit a obdivovat krásu přírody a její skryté poklady. (Vyfoťte se s krásou přírody, na kterou narazíte – hezký výhled, květina atd.)** Netrvá dlouho a z vašeho rozjímání vás vytrhne zhoupnutí paluby. Vlny narazí do boků lodi a sprška kapek vám přistane na obličeji, s úsměvem je otřete a váš pohled sklouzne k obzoru. Těsně nad ním se totiž začne vykreslovat silueta pevniny a vy zamíříte k ní. Netrvá to dlouho a ostrov zůstává daleko za vámi. Tomu říkám pořádné dobrodružství.

32

Když pokračujete dále po stezce a míjíte horu, která se rozkládá nalevo od vás, narazíte na dobře vyšlapanou cestu. Po ní pokračujete sebevědomě dále a máte pocit, jako že jste se konečně v celé džungli zorientovali. Za vašimi zády je hora a tím pádem někde v úrovni "přímo za nosem" je vaše cílová destinace. Vaše stezka se ale stáčí doprava, váš orientační smysl se určitě neplete a rozhodnete se si cestu skrz lesík zkrátit. Naneštěstí jste se v houští ztratili a sešly z vašeho předpokládaného směru. **Pokuste se pomocí přírody (sluníčka, ...) určit přibližně světové strany.** Když se vám podařilo najít opět svůj směr, vypořádáte se z lesa na stejném místě, na kterém jste sešly z cesty. Raději už žádné další zkratky nezkoušejte a pokračujte dál po normální cestě. (17)

Příloha k příběhu č.7

Příloha k příběhu č. 21

Před vchodem do jeskyně jste našli hromadu polámaných krápníků. Poznáte, kterou chodbou se máte nakonec vydat? Když doplníte ulomené krápníky na správná místa a přečtete na krápnících zleva doprava tajenku – získáte nápovědu kudy dál. (Všechny krápníky nemusí pasovat)

